

SPOLEČNÁ DEKLARACE PRESIDENTA
SPOJENÝCH STÁTŮ AMERICKÝCH A
WINSTONA CHURCHILLA V ZASTOUPENÍ
VLÁDY JEHO VELIČENSTVA VE SPOJENÉM
KRÁLOVSTVÍ, ZNÁMÁ JAKO ATLANTICKÁ
CHARTA

14. SRPNA 1941

Prezident Spojených států amerických a ministerský předseda Churchill v zastoupení vlády Jeho Veličenstva ve Spojeném království pokládají za správné u příležitosti svého setkání uvést ve známost některé společné zásady státní politiky svých zemí, na nichž zakládají své naděje v lepší budoucnost světa.

Za prvé: Jejich země neusilují o územní nebo jiné zvětšení.

Za druhé: Nepřejí si žádných územních změn, jež by nebyly v souladu se svobodně vyjádřeným přáním národů, jichž se týkají.

Za třetí: Respektují právo všech národů zvolit si vládní formu v níž chtějí žít, a přejí si, aby byla vrácena svrchovaná práva a samostatná vláda těm, kdož jich byli násilím zbaveni.

Za čtvrté: Budou usilovat s náležitým zřetelem ke svým nynějším závazkům, aby všechny státy, velké i malé, vítězné i poražené měly za rovných podmínek lepší přístup k světovému obchodu a ke světovým zdrojům surovin, jichž potřebují ke svému hospodářskému blahobytu.

Za páté: Přejí si uskutečnit co nejúplněji spolupráci všech národů na poli hospodářském, tak aby všem byly zajištěny lepší pracovní podmínky, hospodářský rozvoj a sociální bezpečnost.

Za šesté: Věří, že po konečném rozdrocení nacistické tyranie bude nastolen mír, který všem národům poskytne prostředky k bezpečnému životu uvnitř jejich hranic a který zaručí, že všichni lidé ve všech zemích budou moci prožívat svůj život beze strachu a nouze.

Za sedmé: Takový mír by měl umožnit všem lidem, plavit se bez překážky přes volná moře a oceány.

Za osmé: Věří, že všechny národy světa z důvodu realistických i z důvodů duchovních musí dospět k tomu, že upustí od používání násilí. Protože v budoucnosti

nelze udržet žádný mír, dokud pozemní, námořní nebo letecké výzbroje budou i nadále používat národy, které hrozí nebo by mohli hrozit útokem mimo své hranice, jsou přesvědčeni, že dokud nebude zřízena širší soustava všeobecné bezpečnosti, je nezbytné takové národy odzbrojit. Rovněž budou pomáhat při všech praktických opatřeních, jež mírumilovným národům ulehčí drtivé břímě zbrojení a budou podporovat taková opatření.¹

¹Převzato z publikace OSN - Vznik a ustavení, Praha 1950, s. 15 - 16